

[Tom Bøhnke]

sammen, at det at leve medfører, at vi på et tidspunkt dør. Enhver form for arbejde giver altså en form for nedslidning. Et folketingsmedlem, der sidder og skriver for flittigt på sit edb-tastatur, kan få gigt i fingrene. Men spørgsmålet er, hvor grænsen for, om der skal gives erstatning, skal ligge, og det er egentlig det, debatten i dag drejer sig om.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er overbevist om, at et meget bredt flertal i Folketinget er enig i, at vi skal have en god lov om arbejdsskadeforsikring.

Hvad dette lovforslag angår, synes jeg ikke, at det er præcist nok i formuleringerne, men nu bebuder socialministeren, at hun vil fremsætte et lovforslag, og så kunne man behandle dem samtidig. Når vi har ministerens forslag sammen med nogle af intentionerne her, tror jeg nok, vi til sin tid skal ende med at få et godt forslag ud af det.

Taanquist (S):

Nu ved jeg ikke, hvordan man håndterer situationen, når man får en melding fra socialministeren på vejen herop, og jeg ville uendelig gerne have haft socialministerens svar, inden jeg nu skal til at svare. Det har faktisk ret stor betydning for mit indlæg.

Formanden:

Det kan nemt lade sig gøre.

Taanquist (S):

Nå.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Taanquist spurgte i forbindelse med både justering og med en ny arbejdsskadelovgivning, om dette område specielt var med. Jeg kan oplyse, at lige nøjagtig den udformning og de lovparagraffer ikke er det, men nu kan vi i udvalget se på, hvordan vi kan komme rundt med lovgivningen. Målet må være så få arbejdsskader på arbejdsmarkedet som muligt og ikke så mange erstatninger som muligt. Der må også her indgå både et arbejdsgiveransvar og et arbejdstageransvar, man må foretage nogle jobrotationer på virksomhederne, man må komme ind på en forebyggende indsats, og det håber jeg virkelig at arbejdsmarkedets parter arbejder stærkt frem imod.

Jeg ser frem til, at lovforslaget fremsættes, så vi kan få et udvalgsarbejde i gang.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg så, at socialministeren var på vej med en markering, hr. Taanquist, derfor.

Taanquist (S):

Jeg takker for fleksibiliteten.

Selv om sidste del af socialministerens tale måske nok var en åbning, var svaret dog alligevel negativt. Der er ingen præcise forslag til ændring af de paragraffer, vi taler om her, nemlig om ulykker og om erhvervssygdomme, og det er jeg selvfølgelig ked af.

Jeg kan da glæde mig over, at der i hvert fald er ét parti, nemlig SF, der ret uforbeholdent har tilsluttet sig forslaget, og det vil jeg gerne sige tak for. Så kan jeg også glæde mig over, at man i en række partier, CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, er villig til at se på det i udvalget, hvis der kommer argumenter frem, og det kan jeg garantere for at der gør. Der er så mange gode argumenter for dette forslag, at hvis vi får en positiv udvalgsbehandling og socialministerens positive medvirken, kan vi såmænd godt få noget ud af det, men jeg kan godt være skeptisk, fordi argumenterne imod forslaget er noget hule.

Når folk bliver udsat for et eller andet på deres arbejdsplads, der gør dem syge, er det en arbejdsskade uanset definitionen, og grunden til, at vi har fremsat det første forslag, ændringen i § 9 om ulykkestilfælde, er selvfølgelig, at vi ved, at der er en lang række mennesker, der er udsat for det, som vi alle sammen vil kalde et ulykkestilfælde, men som efter det, socialministeren kalder den sædvanlige definition i forsikringsretten, ikke er et ulykkestilfælde, og det kan vi ikke leve med. Vi kan ikke leve med, at folk ødelægges på deres arbejdsplads og ikke bliver erstatningsberettigede, og her vil jeg så gerne tilslutte mig det, som socialministeren sagde, nemlig at det ikke så meget er for at få erstatninger, men for at det skal føre til, at arbejdsrutinerne ændres, så vi undgår skaderne, og det har vi erfaring for vil ske.

Man – også socialministeren – har sagt, at det nu bliver fuldstændig tilfældigt, hvad der åbnes for, men det gør det ikke, for der åbnes ikke for en eneste type skade, som ikke kan forebygges af arbejdsgiveren, og det er det gode ved det.